

563144/I

## INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 900 ze zm.), Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy, przedstawione we wniosku z 19 lipca 2019 r. (który wpłynął do tut. Organu w tym samym dniu za pośrednictwem platformy e-PUAP), uzupełnionym 1 października 2019 r., o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego, dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie limitowania kosztów podatkowych związanych z zawartą usługą leasingu – **jest prawidłowe.**

### UZASADNIENIE

W dniu 4 lipca 2019 r. do tutejszego organu wpłynął ww. wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie limitowania kosztów podatkowych związanych z zawartą usługą leasingu.

Wniosek powyższy nie spełniał wymogów formalnych, dlatego też pismem z 13 września 2019 r. Znak: 0111-KDIB2-1.4010.339.2019.1.AT wezwano do jego uzupełnienia, co też nastąpiło 1 października 2019 r.

#### We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca – Sp. z o.o. zakupił samochód osobowy w leasingu operacyjnym przeznaczony do działalności mieszanej. Koszt samochodu to 136.698,37 netto, podatnik ma prawo do odliczenia 50% VAT, całkowity koszt samochodu to 152.418,69. Odliczeniu podlega 98,41% wartości pojazdu zgodnie z proporcją 150.000/152.418,69. Podatnik zaciągnął leasing operacyjny. Do kosztów podatkowych wlicza 98,41% raty kapitałowej oraz całą ratę odsetkową.

W uzupełnieniu wniosku, ujętym w piśmie z 24 września 2019 r., wskazano także, że umowa leasingu operacyjnego została zawarta 13 czerwca 2019 r. na okres 36 miesięcy. Rata leasingu nie obejmuje opłat eksploatacyjnych. Samochód osobowy spełnia definicję samochodu osobowego w myśl art. 4a pkt 94 (winno być: pkt 9a) ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 865 ze zm.). Umowa leasingu spełnia warunki określone w art. 17b ust. 1 i 2 updop.

#### W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie:

Czy nieodliczony VAT od części raty kapitałowej podlega limitowi zgodnie z proporcją 150.000/152.418,69, czy też nie podlega temu limitowi zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 46a (winno być: art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a) ustawy o CIT i może być w całości uznany za koszt podatkowy?

Zdaniem Wnioskodawcy, nieodliczona część VAT (50%) od raty kapitałowej jest przez podatnika limitowana wg proporcji, którą stosuje do raty kapitałowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od

osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1036 ze zm., dalej: „updog”), kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1.

Powyższy przepis sformułowany przez ustawodawcę ma charakter ogólny (tzw. klauzula generalna). Z tego względu, każdorazowy wydatek poniesiony przez podatnika powinien podlegać indywidualnej analizie w celu dokonania jego kwalifikacji prawnej.

Kosztami uzyskania przychodów są wyłącznie takie koszty, które spełniają kumulatywnie warunki określone w cytowanym art. 15 ust. 1 updog, tj.:

- zostały poniesione przez podatnika,
- są definitywne, a więc bezzwrotne,
- pozostają w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą,
- ich poniesienie miało na celu osiągnięcia przychodów lub zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodów,
- nie zostały wyłączone z kategorii kosztów podatkowych mocą art. 16 ust. 1 updog,
- zostały właściwie udokumentowane.

W myśl art. 17b ust. 1 updog, opłaty ustalone w umowie leasingu, ponoszone przez korzystającego w podstawowym okresie umowy z tytułu używania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowią przychód finansującego i odpowiednio w przypadku, o którym mowa w pkt 1, koszt uzyskania przychodów korzystającego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, jeżeli:

1. umowa leasingu, w przypadku gdy korzystającym nie jest osoba wymieniona w pkt 2, została zawarta na czas oznaczony, stanowiący co najmniej 40% normatywnego okresu amortyzacji, jeżeli przedmiotem umowy leasingu są podlegające odpisom amortyzacyjnym rzeczy ruchome lub wartości niematerialne i prawne, albo została zawarta na okres co najmniej 5 lat, jeżeli jej przedmiotem są podlegające odpisom amortyzacyjnym nieruchomości;
2. umowa leasingu, w przypadku gdy korzystającym jest osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, została zawarta na czas oznaczony;
3. suma ustalonych opłat w umowie leasingu, o której mowa w pkt 1 lub 2, pomniejszona o należny podatek od towarów i usług, odpowiada co najmniej wartości początkowej środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, a w przypadku zawarcia przez finansującego następnej umowy leasingu środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej będących uprzednio przedmiotem takiej umowy odpowiada co najmniej jego wartości rynkowej z dnia zawarcia następnej umowy leasingu; przepis art. 14 stosuje się odpowiednio.

W myśl art. 17b ust. 2 updog, jeżeli finansujący w dniu zawarcia umowy leasingu korzysta ze zwolnień w podatku dochodowym przysługujących na podstawie:

1. art. 6,
2. przepisów o specjalnych strefach ekonomicznych,
3. art. 23 i 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz.U. z 1997 r. poz. 143 ze zm.)

–do umowy tej stosuje się zasady opodatkowania określone w art. 17f-17h.

Aby dana umowa mogła zostać uznana za tzw. podatkową umowę leasingu, muszą zostać spełnione łącznie następujące przesłanki:

1. przedmiotem umowy mogą być wyłącznie rzeczy i prawa stanowiące środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne podlegające amortyzacji, a także grunty oraz prawo wieczystego użytkowania gruntów,
2. jedna ze stron umowy oddaje drugiej przedmiot umowy do odpłatnego używania albo używania i pobierania pożytków, za co druga ze stron jest zobowiązana zapłacić.

Wnioskodawca wskazał, że umowa leasingu operacyjnego została zawarta 13 czerwca 2019 r. na okres 36 miesięcy. W związku z tym w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdzie przepis art. 16 ust. 1 pkt 49a updop.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 49a updop, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów dotyczących samochodu osobowego opłat wynikających z umowy leasingu, o której mowa w art. 17a pkt 1, umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, z wyjątkiem opłat z tytułu składek na ubezpieczenie samochodu osobowego, w wysokości przekraczającej ich część ustaloną w takiej proporcji, w jakiej kwota 150 000 zł pozostaje do wartości samochodu osobowego będącego przedmiotem tej umowy.

Jednocześnie, na podstawie art. 16 ust. 5a updop, kwota, o której mowa w ust. 1 pkt 49a, obejmuje także podatek od towarów i usług, który zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług nie stanowi podatku naliczonego, oraz naliczony podatek od towarów i usług, w tej części, w której zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług.

Przy czym w myśl art. 16 ust. 1 pkt 46 lit. a updop, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów podatek od towarów i usług, z tym że jest kosztem uzyskania przychodów podatek naliczony:

- jeżeli podatnik zwolniony jest od podatku od towarów i usług lub nabył towary i usługi w celu wytworzenia albo odprzedaży towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku od towarów i usług,
- w tej części, w której zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług – jeżeli naliczony podatek od towarów i usług nie powiększa wartości środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej.

Z opisanego we wniosku stanu faktycznego wynika, że Wnioskodawca zakupił samochód osobowy w leasingu operacyjnym przeznaczony do działalności mieszanej. Koszt samochodu to 136.698,37 netto, podatnik ma prawo do odliczenia 50% VAT, całkowity koszt samochodu to 152.418,69. Odliczeniu podlega 98,41% wartości pojazdu zgodnie z proporcją 150.000/152.418,69. Podatnik zaciągnął leasing operacyjny. Do kosztów podatkowych wlicza 98,41% raty kapitałowej oraz całą ratę odsetkową. Umowa leasingu operacyjnego została zawarta 13 czerwca 2019 r. na okres 36 miesięcy. Rata leasingu nie obejmuje opłat eksploatacyjnych. Samochód osobowy spełnia definicję samochodu osobowego w myśl art. 4a pkt 9a updop. Umowa leasingu spełnia warunki określone w art. 17b ust. 1 i 2 updop.

Wnioskodawca powziął wątpliwość, czy nieodliczony VAT od części raty kapitałowej podlega limitowi, zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy o podatku dochodowym

od osób prawnych, czy też w całości może być uznany za koszt podatkowy?

Odnosząc powołane uregulowania prawne do przedstawionego opisu sprawy stwierdzić należy, że wartość samochodu, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 49a ustawy o updop należy określić mając na względzie art. 16 ust. 5a updop, z którego wynika, że obejmuje ona również podatek od towarów i usług, który zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług nie stanowi podatku naliczonego, oraz naliczony podatek od towarów i usług, w tej części, w której zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług podatnikowi nie przysługuje obniżenie kwoty lub zwrot różnicy podatku od towarów i usług.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że nieodliczony podatek VAT od części raty kapitałowej podlega limitowaniu, proporcją o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 49a updop.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Zgodnie z art. 14na § 1 i 2 Ordynacji podatkowej:

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 2193), wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w..., za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, z późn. zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww. ustawy) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww.

ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.